

koga slovenski, te sovraži Nemec. Naš namen pa je: vsak človek bodi svoboden; daj otroke v šolo kamor ti kaže, in daj ga kolikor in katerekoli jezike učiti hočeš. Več jezikov bomo Slovenci znali, več bomo vedeli. Kar komu ni napoti pri peresu, naj ne brani se pri plugu. Zdravec.

Šmarje pri Jelšah 22. julija. Shod „Slovenskega kmetkega društva“ v Pristovi izvršil se je sijajno in v najlepšem redu. Navzočih nad 300 kmetov. Duhovniki priredili v treh farah procesije, da se shod ne bi posrečil. Ob prihodu kmetov iz sosednih občin se je streljalo. Ob cesti postavljen slavolok z napisom: „Čast zavednim kmetom“. Govorili kmetje Jože Kregar, Jakob Vrečko in Jakob Zdolšek. Navdušenje mej kmeti velikansko. Društvenega predsednika Jakoba Zdolšeka, po domače Suca iz Ponikve so kmetje dvignili na rame. Po kmetih stavljene in utemeljevane resolucije za ustanovitev kmetijske šole v Šmarju, za določitev kmetov-kandidatov pri prihodnjih deželno-zborskih volitvah, za vpeljavo splošne, tajne in direktne volilne pravice in za pomnoženje poslanskih mandatov v kmetijskih občinah, za prireditev shoda slovenskih štajerskih kmetov in ustanovitev napredne slovenske kmetke stranke so bile soglasno sprejete. Soglasno se je tudi v resoluciji obsodila abstinenčna politika slovenskih štajerskih poslancev. Kmetje so zahtevali, da pridejo poslanci med svoje volilce in prirede ljudske shode med kmeti in ne zaupne shode med gospodi v mestih. Kmet gre na dan.

Iz Teharjev. Radi bi še naznanili, kako se še kaj na Teharjih godi. Najprej moramo povedati, da je nek dopisnik povabil na Teharje „Brivca“, pa tudi v Štore ga je poslal. Ali ubogega „Brivca“ je le zapeljal, ker v Štoreh bo malo zaslužil, pri nas se pa znamo sami dobro briti; zato pa svetujemo temu gospodu, naj poprej svojega „iha, iha-ta“ (dopisnika) obrije, kateri je že od samih lažij ves zaraščen. Zdi se nam, da bi poznali tega dopisnika, pa kaj bi mu zamerili, saj že njegova pisava kaže, da je na pol divji in se mu pošteno blede, ko hoče nas smešiti z železnim turnom. No, pa ko bi ravno treba bilo, ne manjkalo bi nam železa, pa tudi otrobov zmoremo toliko kupiti, da bi lahko „Brivčevega“ osla zraven prasičev zredili. Mi mu pa zapojemo:

Visoki ti plemič,
Obrekljivi писаč;
Le glej, da ne uide
Ti srajca iz hlač.

Pa še nekaj novega: Neki mož blizu Teharjev prišel je zvečer vinjen domov; žena ga krega, da bo vse denarje pri Slovencih zapravil. Kar se mož zadere: „Živijo!“ žena pa še glasnejše: „Hajl!“ In tako je on vedno vpil „živijo“, ona pa „hajl“ ter se tako dolgo vrstila, da sta začela eden drugega pridno otepati, na kar je „živijo“ prijel „hajlo“ za vrat in jo silil, da more reči „živijo“, ali ona se je le svojega držala in vpila „hajl“. To je res bila domača vojska, ki bi je ne bilo treba. Kdo pa je vse te neumnosti kriv? Tisti nestrpni hujskači, ki sklicujejo shode, pa nemir med ljudstvo sejejo, da sosed sosedu,

brat, brata sovraži. Že se ne sliši na Teharjih drug kot vedne tožbe. Kdo pa od tožb vleče dobiček, tudi že sami skusili. Kolikokrat se zgodi, da so kmeti in kmetijski fantje kaznovani, ko se skušajo za slovoščino; tisti pa, ki so jih k temu napeljali, se jim pest smeji, ker pri tožbah veliko zaslužijo. — Kaj bode pa na Teharjih volitev župana, tega pa še vemo povedati, ker naši nasprotniki hočejo z gromskozi zid.

Zunanje novice.

Morilka proti svoji volji. Iz Stanislava javljajo, da je prišla nedavno k tamošnji sodnji babica Matija, ter je izpovedala, da je umorila proti svoji volji dva gospoda v zaprti kočiji ter jo vzela seboj k temu porodu. Šele na poti je opazila babica, da imata gospoda krinki na obrazu. Tudi njej sta zavezala roke, da ne bi videla v kateri smeri se vozi. Ko se je odpravila, sta stopila gospoda z nabitima revolverjema pred babico ter sta zahtevala, naj vrže otroka v rečo peč. Zagrozila sta jej, da jo sicer gotovo ustrelita. V prvem strahu je babica res storila, ker sta zahtevala gospoda, a pekla jo je potem tako vest, da se je sama prijavila sodišču.

Pogumna žena. V Reki Detni pri Novgorodu je kopala nedavno več ljudij. Nakrat se je zašla neka žena potapljati. Na vsej obali je nastal strah, vik in vpitje a nihče se ni upal iti utapljačo pomagati. V istem trenutku se je pripeljala mimo gospa C. J. Syrkina. Skočila je v kljub svoji svilnatoli mahoma s kočije na breg in z brega v vodo. Bilo se je dolgo z valovi, a naposled je vendar le utapljačo se ženo, ki se je sicer onesvestila, rešila v kratkem času zbudila iz omedlevice.

Zrakoplov (balon) s krmilom. 12. t. m. so došli Parižani velikansko začudenje. Nad seboj v zrak nakrat začuli nekaj ropot velikega avtomobila, ločili so tudi visoko nad sedoj zrakoplov, ki je obliko cigare, pod njim pa je visela lahka košarica. Tej košari sta sedela dva moža, ki sta vodila zrakoplov na desno in levo, naprej in nazaj, kakor se je zljubilo. Izumitelj tega zrakoplova je mlad inženir Santos Dumont, kateri je hotel najprvo sam poskusiti, ali se mu je iznajdba popolnoma posrečila. Zrakoplov goni motor s petrolejem, vodi ga pa Dumont s pomočjo vrvi. Vse se je srečno izvršilo, jedenkrat je odtrgala leva vrvi, ako je Dumont to popravil, vodil svoj zrakoplov še dvakrat okrog Eiffeljeve stolpa in potem nazaj prav na isto mesto, kjer je šel zrakoplov v zrak. 13. t. m. so poskusili zrakoplov iznova; ali voznja se ni docela posrečila, ker je bil hud veter. Ako se tretjič posreči, dobi izumitelj 100.000 frankov nagrade, katere je razpisal poizkusnik tvornice Henry Deutsch de la Meurthe.

Francoz s tremi ženami. Te dni se je zagovarjal pred sodiščem v Parizu neki Lament Mané, mnogoženstva in tatvine. Prvikrat se je oženil leta 1880. S svojo prvo ženo je imel sina. Potem jo je oženil

ter se poročil civilno z neko bogato vdovo. Toda v enem letu se je tudi te naveličal, začel je razmerje z delavko Madeleino Julijo, katero je tudi poročil. V svojem tretjem zakonu je imel Mané dva otroka. Obtoženec je pred sodiščem prav resno zatrjeval, da bi se bil oženil še četrtič in petič ako ga ne bi bili zaprli radi tatvine ter prišli tako na sled vsem njegovim zločinom.

Raj ženstva je gotovo Alaska. Tam pride po zadnjem ljudskem štetju na 100 oseb 72 moških in le 28 žensk. Zato pa ni tam nič doraslih samic, tudi starih devic ne. Dekel in kuharic primanjkuje silno, ker se vse takoj pomože.

Poroka med dvema dekletoma. Iz Madrida poročajo, da sta se učiteljici Marcella Gorgia-Ybaosova in Elisa Sanchez Loriigova nenaravno ljubili. Končno sta hoteli biti poročeni. Gorgia-Ybaosova se je oblekla v moško obleko ter dobila krstni list na tuje ime. Duhovnik, ki naj bi ju poročil, pa je slutil, da je navidezni ženin dekle. Poklical je policijo, ki je dala ženina siloma zdravniško preiskati. Tedaj se je pokazala resnica. Ženina in nevesto so raprli.

V Dunav je skočil, ker ga niso vzeli k vojakom. Dne 22. p. m. so našli v Dunavu pri Hainburgu mrtvega 20letnega čevljarskega pomočnika Roberta Karnerja z Dunaja. Madi mož je hotel postati na vsak način vojak, a ker ga niso marali, je bil tako žalosten, da je skočil radi tega v Dunav. Na Rudolfovem mostu je pustil svojo delavsko knjižico in palico.

Krvava ljubavna drama. Iz Catanije brzojavljajo: Mladi baron Benedetto Guzzardi, sin siciljanskega milijonarja, je spremil v hôtel tu gostujočo angleškoansoneto Neli Austin. Na stopnjicah hotela pa ju je čakal njen ljubimec, policijski komisar Krisafi iz Neapolja. Komisar in baron sta se sprla, komisar je hotel skočiti na mladega milionarja, v istem hipu pa je baron ustrelil iz revolverja, in komisar se je zgrumrtv na tla. Barona je hotelo ljudstvo, katerega je nabralo nakrat ogromno, kar linčati. Barona so zaprli, zkušal je uiti, a se mu ni pozrečilo.

Šola za zločince. Iz Neapolja je došla uprav nerjetna vest, da so razkrili v bližnji vasi Fuorigotti elo šolo za zločince, katera je imela svoje učitelje in ravnatelja. Vsi so dobivali redno plačo ter so počevali v prvi vrsti svoje učence, kako treba krastj. neubogljive dijake so tudi kaznovali. Pred kratkim pretepel neki učitelj prav neusmiljeno svojega čenca; ta pa se je maščeval nad njim s tem, da je dal vso šolo zločincev. Sedaj je že vsa družba v ječi.

Ženo za 40.000 kron prodal. Nedavno je moral zlatar P. iz šestega okraja na Dunaju v zapor, ker vsled svoje lehkomišljenosti zakrivil krido. Njegova žena pa je šla mej tem časom k svoji omoženi sestri a deželo. Ko je P. prestal svojo kazen, je bil popolnoma brez denarja; naznanil je svoji ženi, da pride njej. Mesto nje pa ga je pričakoval na kolodvoru Glognici tuj gospod, ki se je predstavil P-ju kot bogat posestnik ter mu ponudil 40.000 kron, ako mu repusti svojo soprogo, češ, da se je zaljubil vanjo bi se rad poročil z njo. Ubožani zlatar je bil strašno

ogorčen nad toliko nemoralnostjo svoje soproge in njenega čestilca, vrnil se je na Dunaj ter zahteval od žene, da pride k njemu. Ker ni imel denarja, se mu je jako slabo godilo, in ko mu je posestnik iznova ponudil 40000 kron za ženo, jih je sprejel. 40000 kron dobiti, pa še žene iznebiti se, ni ravno napačna kupčija, si je mislil.

Izredna ženska. Nedavno je umrla v mali vasi pri Wabsterju v državi Massachusetts starka 80 let, ki se je pisala Mary Abbott. Kot dekle je šla na vojno, bila je ranjena ter je uživala poslej vojaško pokojnino. Sezidala in iztesala si je sama celo hišico. Obledena kot moški je zidala, klesala in tesarila docela sama ter si zgolj, s svojimi močnimi rokami zgradila hišo. Ko je čutila, da bo kmalo umrla, si je kupila sama grob, si izklesala nagrobni kamen ter plačala grobokopu naprej. Tako je umrla ta samosvoja in neodvisna ženska, stara 80 let. Ostala je vse življenje dekle!

Konji s slamniki. Iz Antverpa poročajo, da so začeli tamošnji kočijaži, kakor parižki, pokrivati svoje konje s slamniki, da jih obvarujejo solnčne vročine. Slamnik ima napravljeni dve luknji, da ste konjevi ušesi prosti, privezan pa je konju pod vratom. Ko so se pokazali konji prvič s slamniki na glavi, so vzbudili veliko smeha in veselja mej mladino. A ker pogine mnogo konj radi solnčarice, je prav mogoče, da se bode ta novoupeljana moda obdržala.

Biciklist in tiger. Znani francoski kolesar Rosny z dvema tovarišema je napravil izlet na malajske otoke, kjer je poznal posestnika plantaže, van de Ouvelandta. Dasiravno je gostitelj svoje francoske goste svaril, naj ne izletajo predaleč v okolico, ker se po ondotnih goščah nahajajo tigri, je šel Rosny vendar le s svojim kolesom na izprehod. Kolesaril pa ni dolgo, kajti cesta je postala kmalu zelo slaba. Zato je Rosny vozil kolo poleg sebe. Nakrat pa je nedaleč sebe zagledal ogromnega tigra, ki je pil vodo. Kolesar je bil brez orožja, zato se je zavedal, da ga more rešiti le kolo. Hitro ga je toraj zasedel in vozil kar je mogel naglo. Tiger pa ga je takoj ugledal ter udrl skokoma za njim. Radi slabe ceste bi bil kolesar malone izgubljen. Že je slišal tikoma za seboj hropanje tigra, ali takrat se je začela dobra cesta in Rosny je špertal na vso moč, ter vozil kakor blisk. Še le blizu plantaže in spričo krika ljudij, se je tiger ustavil in se vrnil. Rosny pa se je nezavesten zgrudil gostitelju v naročje.

Brat in sestra. Iz Budimpešte javljajo, da se je sprl tamošnji jurist Somlyo s svojo sestro Ilko. Tekom prepira je potegnilo dekle iz žepa revolver, ter se ustrelilo v glavo. Ko je Somlyo to videl, je odprl okno, ter je skočil z družega nadstropja na cesto. Pobil se je smrtnonevarno.

Tragedija Parižanke. Za pariške razstave se je produciral v Palais de la danse tudi neki pristni Indijec Cénécéna Panikia; vanj se je zaljubila krasna modistinja Amandina Balle. Indijec je ostal radi nje še pozneje v Parizu, kjer je dobil službo vratarja. Živela sta drav srečno z modistinjo, nakrat pa se je lotila

Panikia vroča želja po svoji domovini. Prosil je angleškega konzula v Parizu, da bi ga dal prepeljati nazaj v Indijo. Pred kratkim je dobil Indijec karto. A odpotovati ni hotel sam, temveč seboj je hotel imeti tudi svojo ljubico. A ta ga ni hotela spremljati, češ, da ne mara iti k divjakom. Na predvečer razstanka je napravil Indijec odhodnico; povabil je še prijateljico svoje drage, katero je začel iznova prositi in ji prigovarjati, naj gre z njim v domovino. Ko ga ni hotela uslišati, je potegnil nož iz žepa ter ga porinil svoji ljubici v prsa. Modistinja je kmalu umrla. redarstvo pa je jako težko branilo morilca razjarjenega ljudstva, ki se je hotelo osvetiti.

Strašna nesreča. se je dogodila te dni pri Badenu. 37letna posestnica in branjevka Terezija Lampel se je vozila s svojim možem na težko otovorjenem vozu na Dunaj na trg. Mej potjo so se splašili konji, ter so začeli strašno drveti. Žena je padla z voza, konji so jo vlekli več metrov naprej po cesti. Prišla je pod kolesa, katera so jej spodnji život popolnoma zmečkala. Lampel je bila v blagoslovljenem stanu. Prepeljali so jo v bolnišnico, a je na potu umrla.

Ganljiva bratska ljubezen. I. Györkiju, delavcu neke velike tvornice v ogerskem mestu Törökbecsein je umrla nedavno 4letna hčerka. Njen 6letni bratec jo je tako ljubil, da se ni hotel premakniti od odra, kjer je ležala. Klical jo je, budil, a ker se ni oglasila je strašno jokala. Ljudje so ga siloma odtrgali od mrtve sestrice, prebil je namreč dan in noč pri njej, ne da bi kaj pil ali jedel. Ko so dejali deklico v krsto, se je bratec zgrudil na tla in je umrl. Od žalosti mu je počilo srce.

Kuhinja ruskega carja. Oprava carjeve kuhinje ne stane nič manj kot poldrugi milion kron. Posamezne posode za kuhanje veljajo po 1000 kron, jedna posoda, v kateri se kuhajo ribe, pa celo 3000 kron. Drugo posodje, katero je ostalo večinoma še iz dobe carice Katarine, je vredno 200 tisoč kron. V kuhinji je večinoma vse iz marmorja, zlata in srebra. Šef kuhinje ima 150.000 kron na leto, njegovi namestniki pa po 30.000 kron. Dela v kuhinji 267 ljudi.

Pohabljevanje otrok. Iz Petrograda poročajo, da je našla ondi policija družbo beračev, ki so otroke pohabljali, da so z njimi uspešneje beračili. Lopovi so iztaknili nekemu otroku obe očesi in mu odrezali jezik! Ko so nedavno zaprli nekega berača s takim pohabljenim otrokom, se je izvedelo za zločince ter so jih zaprli. Baje so berači pohabili več otrok.

Soprogo ustrelil. Nedavno se je dogodila v Zoljanah na Hrvatskem velika nesreča. Nekega dne je pregledaval podjetnik gozdnih del, Dragotin Svjetličić, svoj revolver, in sicer v sobi, v kateri je bila tudi njegova žena Eva. Nakrat se je revolver sprožil in žena se je zgrudila mrtva na tla.

Likulske pojedine. „Figaro“ poročajo o velikan-
skih in dragocenih posameznikih evropskih in ameriških bogatinov, kateri dajo samo za jed in pijačo čestokrat več, kakor porabi skromna rodbina leta in leta za vse svoje potrebe. Dati 5000 frankov za obed, piti vina po 100 frankov steklenica jim je prava ma-

lenkost. Neki obed kateremu je prisostovalo 12 oseb med njimi tudi velski princ, je veljal 215 funtov sterlingov. Najbolj pa se je v tem odlikoval kralj Mila. Dal je v Parizu pojedino za 10.000 frankov. A tej pojedini je bilo le — pet oseb. Samo cvetlice, katerimi je bila dotična soba okrašena, so veljale 4000 frankov.

Zmagoviti Angleži. Kitchener: Kaj ste zaplenili gospod polkovnik? — Polkovnik: Ne dosti; v zaplenjeni farmi sem našel zaboj sira. Žal, da je bil poln črvov. — Kitchener: Nič ne de, brzojavimo London sledeče: „Buri so pregnani s svojih trdnj in pozicij. Polkovnik Green je zaplenil več tisoč glavi živalij.“

Gospodarske stvari.

Znaki dobre mlečnosti.

Koža naj bode fina, porastena z mehko, svetlo dlako, na vratu fino nabrana.

Glava naj bode fina, dolga pa zmerno široka.

Vime bodi veliko in čveterooglati. Po teletu kravi vime sega skoraj do zadnjih strani stegen, tudi proti popku naj daleč sega. Zelo je želeto, skozi kožo na vimenu prosegajo žile. Pred mlekom mora biti vime veliko, obsežno, po molži pa ohlapno. Velike mlečne žile so dober znak mlečnosti, ker kažejo, da iz vimena odteka mnogo krvi, da mu je motoraj tudi mnogo dotekati. Isti pomen imajo tudi spodnje mlečne jamice, reza v trebušni koži, skozi katero gre mlečna žila v trebušno votlino. Velika tešnja jamic je odvisna od množine krvi, ki se sklanja pretaka. Spodnje mlečne jamice so tudi vsled tega važne, ker se tudi tedaj vidijo, če krave ne molže. Sicer pa je velikost mlečnih žil le omenjene vrednosti kot znak mlečnosti. Lahko je namreč mogoče, da kri, ki odteka iz vimena, služila za kaj drugega, pa zastaja po mlečnih žilah, in se zato napne.

Za dober znak mlečnosti smatrajo tudi daljše, proči stoječa rebra. Ta kažejo, da je okostje fino, da so vretenca dolga, kar navadno nahajamo pri poznejših dorastlih živalih.

Zgornje mlečne jamice — to so globelice obeh straneh repove korenine — se morajo pri dojenju razločno čutiti. Take globelice, ki se nahajajo pri mnogih mlečnih pasmah, kažejo, da koža fina, da je malo mišic. Na mlečno ogledanje danes ne dajo več mnogo.

Znake dobre mlečnosti pa morajo imeti tudi bikovi. Semkaj spada:

- 1.) bolj ženska vnajnost živali z majhno, ne preširoko glavo,
- 2.) fini, lahki rogovi,
- 3.) fina, mehka, na vratu nabrana koža,
- 4.) dobro razviti sesci pred mošnjo.

Znaki slabe mlečnosti pri kravah pa so: huda podobna vnajnost, velika, težka, biku podobna glava z močnimi rogmi, debel vrat s čvrsto, močno kožo, okorna pleča, debele, okorne, okrogle noge in majhna, ozka, zelo dlakava vime.